

Al Di Meola е роден на 22 юли 1954 г. Започва да изучава свиренето на китара още от ранна детска възраст. Днес в биографията си на китарист той има записано дългогодишно участие в култовата за времето си джаз-фюжън група Return To Forever, в която свири с музиканти като Stanley Clarke и Chick Corea. Участва и в легендарното The Guitar Trio заедно с Paco De Lucia и John McLaughlin. Има записани около 25 самостоятелни албума, в които се смесват най-различни стилове, сред които джаз, джаз-рок, джаз-фюжън, латиноамерикански джаз, фламенко и др. Al Di Meola е един от най-значимите пионери що се отнася до електрокитарния шред, като влиянието му върху

музиката и начина на свирене при много от рок и метъл китаристите се усеща и до днес. С течение на времето той изоставя електрическата китара и в последните 15-20 години се концентрира върху композирането и свиренето главно на акустична музика.

Въпреки немалкото закъснение на концерта на Al Di Meola в Пловдив, състоял се на 22.11.2008 г., той успя да се срещне с българските журналисти минути преди събитието и да отговори на някои от техните въпроси.

Въпрос: Здравей и добре дошъл отново в България! Ако не ме лъже паметта, това е четвъртото ти гостуване у нас, след концерта ти с Guitar trio през 1996-а и двата ти самостоятелни концерта през 2000-а и 2006-а в София. Какво помниш от тези концерти и какви са ти впечатления от страната ни?

Отговор: България за мен е един нов, развиващ се пазар. Очевидно е за всички, че в много страни на изток настъпиха значителни промени в последните 15 години. Самият аз виждам голяма промяна от първия път, когато дойдох в София. Що се отнася до публиката – тук тя винаги ни е приемала добре и отношението ѝ към нас е било чудесно.

Коя беше причината да започнеш да се занимаваш с музика и по-специално - с китара? Кои бяха групите и изпълнителите, които са ти повлияли най-много, и кой ти е любимият китарист?

Имам много любими китаристи. Някои са от Бразилия, други - от САЩ. Започнах да се занимавам с китара много млад, на около 8-9 годишна възраст. По една случайност моят учител по китара беше джаз музикант. Също така от една страна имах популярната музика, която се слушаше тогава, а от друга - всякакви видове музика, на които бях изложен по онова време в Ню Йорк – класически джаз, музика от Латинска Америка, уърлд мюзик. Всичко това ми повлия и аз попивах тези различни стилове, които чувах навсякъде около мен.

В едно интервю, дадено наскоро за "Класик ФМ", "Джаз ФМ" и други радиостанции, казваш, че музиката на Return To Forever е останала в 70-те години. Наистина ли вярваш в това?

Да.

И държиш много повече на соловите си проекти, отколкото на музиката си с Return To Forever?

Вероятно хиляди пъти повече.

Каква е разликата между музиката, която си правил преди години, и сега?

Ранните ми албуми бяха записани в голямата си част на основата на електрическата китара. Това ми даде възможността да направя много турнета и да обикалям света. Постепенно се насочих главно към акустичната китара. Това стана и благодарение на факта, че в началото на 80-те години започнах да свиря и в The Guitar Trio, заедно с Paco De Lucia и John McLaughlin. С тях имахме голям успех в Европа. Това ме отвори и за много различни видове акустична музика, която можех да представям именно в Европа.

Това означава ли, че няма да направиш нов албум с електрическа китара?

Не знам. Това е трудна работа.

Какво е влиянието, което Astor Piazzolla има върху теб?

Той има най-голямо влияние върху мен и моята музика. Когато го срещнах през 1985-а година, за мен той стана източник на вдъхновение. А след това станахме и приятели. Неговото влияние върху мен е огромно. Аз израснах много и като композитор, и като изпълнител именно благодарение на него. Когато една музика е изтънчена и интелигентна, но същевременно стига и до сърцето на човек и до неговите емоции, тогава ефектът е изключително голям. Свирейки по този начин, аз най-лесно мога да представя нещата, които са вътре в мен, и то доста по-добре, отколкото мога да ги изрека с думи.

Спомена за джаза и различните музикални влияния върху теб. А как достигна до испанската музика и фламенкото?

Преди години много обикалях из Ню Йорк и попивах музиката, дошла от Латинска Америка. Когато бях тийнейджър, ходех в много клубове по салса. И по някакъв начин ритъмът на тази музика влезе в мен и в начина ми на свирене. Започнах да интерпретирам по този начин някои класически композиции, както и различни парчета, между които и такива на Piazzolla.

Как си обясняваш факта, че си голямо вдъхновение за значителна част от хард-рок и метъл китаристите?

Нямам никаква представа. Наистина. Поласкан съм, разбира се, но не разбирам как точно е станало. Мисля, че в случая говорим само за техниката на свирене.

Какъв си ти, когато си без китара?

Загубен съм.

Кои са музикантите, които в момента са в твоята група?

Това са едни чудесни музиканти. Един от тях свири с мен повече от 20 години в най-различни групи и албуми. Казва се Gumbi Ortiz и е перкусионист. Има и двама италианци в групата ми – китариста Peo Alfonsi и акордиониста Fausto Beccalossi.

Ще те видим ли в близко бъдеще отново с The Guitar Trio?

Не. Не мисля.

В интервюто са използвани и въпроси на други медии.